

SBOROVÝ DOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

PROSINEC 2017

Milí čtenáři sborového dopisu,

opět jsou tu advent a Vánoce. V každoročním kolotoči benefičních koncertů, akcí,

vánočních divadel, jarmarků, bohoslužeb a kdo ví čeho ještě, nám adventní období chce připomenout jedno: že to nejlepší je před námi. Budoucnost je dobrá a je spojena s Kristovým příchodem. Ve všech našich kolotočích ji můžeme zhlédnout s nadějí. Malé dítě narozené nenápadně kdesi na okraji dávné veleříše (kde té je konec?) nás chce k naději pozvat. Budeme o tom hrát divadlo, budeme o tom kázat a zpívat. Nechte se pozvat – a třeba i prostřednictvím toho, co se dočtete na následujících stránkách.

Martin FÉR

Advent s Izajášem

Martin FÉR

Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo. Nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. (Izajáš 9,1)

V adventním období si připomínáme některá starozákonní prorocství. Třeba právě to Izajášovo o světle v temnotách. Kdyby Izajáš zavítal v tuto dobu k nám a naši oslavě Vánoc, možná by se zaradoval. Všude tolik světla, vyzdobené ulice, nasvícené výlohy, adventní věnce, vánoční stromy a stromky, betlémské hvězdy. Ano, to je ono! Světlo je znamením Naděje – tam, kde je tma, kde se v té tmě už nedalo žít, tam se najednou prodlívá vánoční světlo. O naději, o tu mi vždycky šlo. Jen více světla, jen více naděje! Šťastní lidé, kteří mají okolo sebe tolik světla.

Možná by ale po čase dodal: No, jestli toho světla nemáte trochu moc. Jestli ta vaše světýlka nezastínila to pravé Světlo, na které jsem myslel. Vy těch světél a vůbec všeho máte nějak příliš. Také dárků, jídla, pohody. Když je něčeho moc, tak se většinou vytrácí to podstatné. Jako když si pustíte rádio na plné pecky – to pak přeslechnete zvonek, který oznamuje důležitou návštěvu. Nebo jako když se díváte přímo do slunce – ta přemíra světla vás nakonec oslepí a nevidíte nic.

To když já jsem prorokoval o Světle v temnotách, tak to byla opravdu všude okolo nás Temnota. Ne, že by nesvítilo slunce či hvězdy. Myslím na temnotu v životě, v duši, ve společnosti. To jsme věděli, že se svými životy bloudíme a ne a ne najít ten správný směr. Vytratila se nám láska a solidarita (proč se starat o druhého, když mám dost starostí se sebou). Všude kolem nás byl strach (však jsme také tehdy byli v zajetí babylonském, v zajetí strachu z druhých lidí) – co s námi bude? Ku-

dy dál? Na co se můžeme vůbec ještě spolehnout? Kdo s tou temnotou něco udělá? Vždyť těch, kdo se snaží o něco dobrého a světlého, je tak málo. A pak nám také došlo, že tak, jak žijeme, to vlastně není život. Spíš přežívání, či dokonce smrt. Sídlili jsme zkrátka v zemi šeré smrti – a ta smrt byla v tom, že nám umřely vztahy, důvěra a nakonec i naděje. No nevím, jestli to s vámi není podobné – i když si to někdy snažíte zakrýt spoustou světla, bohatstvím a vystresovanou pohodou. Přemýšlejte o tom.

Naštěstí žádná tma není tak temná, aby nás tam nenašel Boží hlas naděje. Zaslechli jsme tenkrát: „Nebojte se! Světlo bude. Pošlu vám ho. Až se rozsvítí, tak i vy v té nejtemnější temnotě konečně uvidíte na cestu. Nebude to nic oslnivého a oslepujícího – spíš jenom taková blikající hvězdička do vašich životů – ale díky ní uvidíte na cestu. Už budete vědět, kam jít, abyste temnotu nechali za sebou. Uvidíte a zažijete, co je pravá láska, která nehledí na sebe, ale obětuje se pro druhé. Půjde i na smrt, abyste mohli žít a doufat. Otevře se vám naděje. Všem, kdo to světlo zahlédnou a nechají si posvítit. Nechte se vést. Přestaňte se marně snažit sami si rozsvítit, ale nechte si posvítit, nechte se obdarovat.

Až zahlédnete to betlémské dítě, toho potulného kazatele, toho ukřižovaného a nakonec vzkříšeného – pak vám zazáří světlo. Budete vědět, že prorocství se naplnilo.“

Takže lidičky ze století dvacátého prvního – pokud vám v tom ta vaše předvánoční světýlka, věnce a stromky pomůžou, tak je to dobře. Pak jste pochopili a prožili a také vy budete přinášet světlo tam, kde ho je málo. Nejenom o Vánocích, ale vždycky.

„A o tom to je“, jak vy říkáte. To vám všem přeji. Váš Izajáš

Kalendář

NADCHÁZEJÍCÍ UDÁLOSTI

Podivuhodné království. Vánoční divadlo dětí.

(neděle 17. prosince, 9:45)

Štědrovečerní bohoslužby

(neděle 24. prosince, 16:00)

dopolední bohoslužby nebudou

Bohoslužby – Boží hod vánoční

(pondělí 25. prosince, 9:45)

Bohoslužby

(neděle 31. prosince, 9:45)

Sborový den

s Gerhardem Reininghausem

(neděle 21. ledna 2018)

PLÁNOVANÉ UDÁLOSTI

Sborová rodinná dovolená

(30. června - 7. července 2018)

Letní minitábor

pro rodiče s předškolními dětmi

(4. – 8. srpna 2018)

předběžný termín

Letní tábor pro děti

(11. – 19. srpna 2018)

PRAVIDELNÁ SETKÁNÍ

Bohoslužby

(neděle, 9:45)

Kavárnička

(pondělí, 14:30, v zimě od 14:00)

Setkávání maminek s dětmi

(čtvrtek, 9:00)

Biblické hodiny pro děti

(pátek, 14:30)

Konfirmační

(pátek, 16:00)

Mládež

(pátek, 19:00)

Střední generace

(středa, 19:00, 1x měsíčně)

Rozhovor s vikářem Martinem Bánocim

Martin FÉR

Opět po dvou letech máme ve sboru vikáře. Vikariát je roční „praxe“, kterou musí absolvovat každý zájemce o službu faráře v Českobratrské církvi evangelické pod vedením služebně staršího kolegy („mentora“). Má tak příležitost seznámit se sborovou prací zevnitř, nahlédnout do různých sborových zákoutí, ledacos si vyzkoušet, dostat zpětnou vazbu a být tak lépe připraven na samostatnou službu na sboru. Náš vikář se jmenuje Martin Bánoci, v Poděbradech se s ním můžete potkávat od 1. října.

Martine, odkud pocházíš?

Pocházím z východního Slovenska, z města Sečovce (okres Trebišov), které se nachází blízko hranic s Ukrajinou a Maďarskem. Oblast je známa tokajským vínem.

Co tvá rodina?

Rodinu nemám moc velikou, mám jenom jednu sestru, která je vdaná a již má 5letou holčičku jménem Sarah. Můj taťka pracoval jako policajt, nyní je v důchodu, ale přivydělává si jako hlídač v družstvu. Maminka dělala v čokoládovně Děva a nyní pracuje jako prodavačka. Babičky a dědečky již nemám, ale možná za zmínku stojí, že děda těžil ropu. Před rokem jsme se s manželkou Liou vzali a bydlíme v Praze.

Jsi evangelíkem/křesťanem od narození nebo si se jím stal později?

Vyrůstal jsem v reformované rodině a od mala jsem pravidelně chodil do reformovaného sboru v Sečovcích. Pokřtěný jsem byl tajně ještě před revolucí, ale rodiče mi dali základy protestantské víry. Křest, konfirmaci i svatbu jsem měl v reformované církvi.

Něco o tvé domovské církvi na Slovensku?

Odpověď na tuhle otázku je v dané situaci dost komplikovaná. Reformovaných na Slovensku je asi 100 000 z toho je jenom 20 000 Slováků, ostatní jsou maďarsky mluvící. Před nedávnem jsme přešli přímo pod maďarskou reformovanou církev, a to se některým slovenským reformovaným nelíbilo. Vztahy se vyhrotily a narušily. Slovenští bratři a sestry se rozhádali mezi sebou navzájem, jedni jsou s přechodem pod maďarskou centrálu smíření, druzí jsou ostře proti. Občas se stává, že politika je na vyšší úrovni než zvěstování evangelia.

Kdo nebo co tě nejvíce ovlivnilo?

Když působil ve sboru starý pan farář a musel jsem se učit nazpaměť básničky a písničky, tak to mě moc neoslovilo. Po mé konfirmaci pan farář odešel a nahradila ho mladá farářka paní Sláviková. Začaly se dit úplně nové věci. Vznikla mládež, na kterou nás chodilo asi pět. Mužů říct, že nejvíce mě však zaujaly tábory pro děti a dorost. V těch letech jsem ještě ani

netušil, co má Bůh pro mě připravené.

Co se ti na naší evangelické církvi líbí, v čem vidíš nedostatky?

Za těch deset let, co jsem členem ČCE, mě fascinuje, že se v církvi pořád dělá hodně akcí, setkání, koncertů a různých aktivit. Příjemná je také otevřenost lidí. Osobně mě děsí církevní administrativa, ale asi je to o zvyku.

Proč ses dal na studium teologie?

Začnu takhle: Vystudoval jsem SOU Kuchař-čičník. Pak jsem absolvoval základní vojenský výcvik, který trval 9 měsíců. Z toho jsem byl 6 měsíců jako kuchař. Po návratu jsem pracoval jako číšník v jedné restauraci. Práce kuchaře nebo číšníka mě netěšila, neuměl jsem si představit, že tuto práci budu dělat celý život. Paní farářka přišla s nápadem, abych šel studovat teologii. Zpočátku jsem říkal, že já na to nemám, já se na to nehodím. Rodiče s tím zprvu taky moc nesouhlasili. Podal jsem si přihlášku do Prahy, Bratislavy a Komárna. Řekl jsem si: když mám studovat teologii, tak mě někam vezmou. A stalo se.

Co tě baví?

Z mých koníčků mě nejvíce baví fotbal a šachy. Fotbal hraji pravidelně v rámci amatérské soutěže v Praze. Šachy hraji jenom, když mám čas, zkoušel jsem i nějaké turnaje, kde jsem se umísťoval někde uprostřed. Dál se věnuji sbírání mincí a známek. A co ještě: hraju volejbal, ping-pong, deskové hry. Také se již dlouho angažuji v organizaci táborů pro děti.

Studoval jsi někde v zahraničí?

Pokud se počítá za zahraničí Slovensko, tak jo. Studoval jsem tam dva roky na VŠ s maďarským vyučovacím jazykem. Maďarsky jsem neuměl, ani jsem se nenaučil. Studoval jsem individuálně s jedním slovenským profesorem. Po dvou letech jsem přestoupil do Prahy a dostudoval tady v České republice.

Proč chceš být farářem?

Určitě to není vidina peněz a nic nedělání.

Pro mě je to výsada, že jsem k této práci byl Hospodinem povolán. Je to dobrodružství a zároveň výzva dělat v mém životě něco smysluplného.

Máš už nějaké postřehy z pobytu v poděbradském sboru?

Ve sboru jsou moc příjemní a otevření lidé. Přijali mě do svého společenství skutečně bezvadně. Vztahy se postupně budují a já si už začínám pamatovat i jména. Také rodina bratra faráře mi vyšla vstříc a pomohou, kde je potřeba.

Oblíbený biblický text, píseň, kniha...

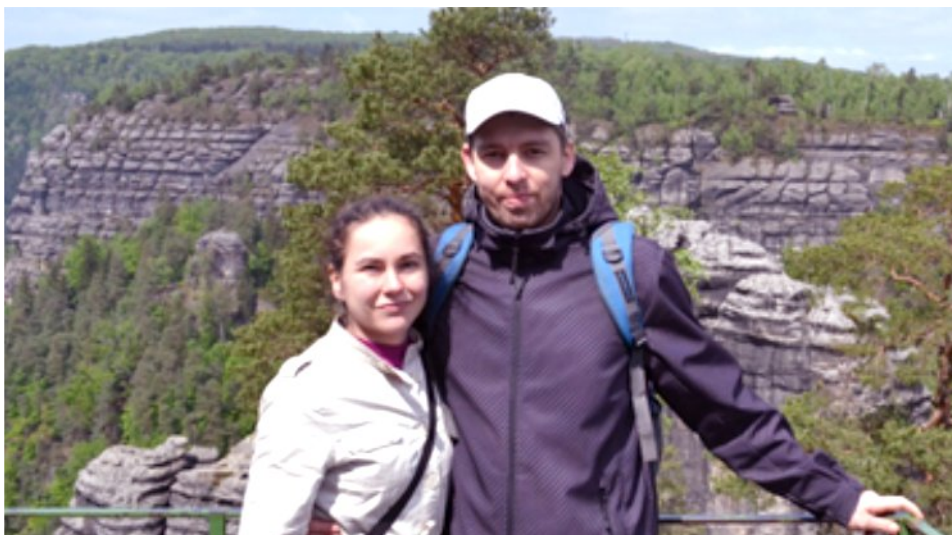
Mám víc oblíbených textů. Vyberu jeden starozákonní a jeden novozákonní. Když mi je těžko vzpomenu si na verše z 3. kapitoly Abakuka: „I kdyby říkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm, z ohrady zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl, já budu jáсотem oslavovat Hospodina, jásat k chvále Boha, který je má spása.“ Když se potřebuji utvrdit ve víře, myslím na verše z 8. kapitoly Římanům: „Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Jak je psáno: Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku. Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

Z písní mám rád lidovky (jakékoliv), ze Svítáku si rád zazpívám „Jen Ty Pane můj“. Pouštím si také písničky od Hany Hegerové, Zrní, Ebenů, Radůzy.

Rád čtu a knížek mám hodně. Kniha, která mě oslovila a je mojí srdeční záležitostí, je: „Cesta poutníka – John Bunyan“.

Děkuji za rozhovor.

Rádo se stalo.

Ekumenické večery 2018

Také v lednu 2018 se chystáme setkávat s ostatními poděbradskými křesťany při společných večerech. V rámci úvodní části bude kázat host z jiného společenství. V druhé části bude možnost posezení a rozhovoru. Tématy pro letošní tři večery jsou Cesta – pravda – život.

Úterý 9. ledna, 18:30

Evangelický kostel, káže Patrik Nehyba (CASD)

Úterý 16. ledna 18:30

Modlitebna Církve adventistů sedmého dne (Na Kopečku 405/21)
káže Pavel Paluchník (CB)

Úterý 23. ledna 18:30

Fara Římskokatolické církve
káže Marek Maxim Švancara (Pravoslavná církev)

Sbírka konaná při těchto večerech bude již tradičně určena pro potřeby Speciální základní školy v Poděbradech.

Vánoční modlitba

Pane,

Vánoce jsou svátky pokoje, kterého ovšem není kolem nás až tak mnoho. Jsou to svátky radosti, které taky občas není zrovna nejvíc. Jedno i druhé – pokoj i radost – vnímáme a cítíme jako dary, které můžeme a nemusíme mít, které však činí život bohatým. A my ty dary dostáváme, stačí se jen dobře dívat.

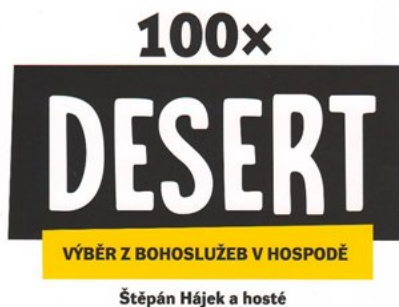
Proto děkujeme: třeba za to, že život není jenom strach a obavy. Taky za to, že vždycky najdeme někoho, na koho se můžeme spolehnout. I za to děkujeme, že k něčemu jsme, i když jsme možná už mnohokrát někoho zklamali.

Adventní a vánoční evangelium nám staví před oči něco, co je od tebe a co stojí za dívání a poslouchání – něco, co normálně oči nevidí a uši neslyší. A tak ať nám alespoň něco z té vánoční zvěsti i letos pronikne až do srdcí a dá nám radost, pokoj a lásku.

Amen

Bohoslužby v hospodě

(tip na knihu)

lenou Bartlovou a několika dalšími hudebníky, výtvarníky a dalšími osobnostmi. Součástí je i DVD se záznamem stého jubilejního „Desertu“. Kázání jsou krátká, rozhovory zajímavé. Knihu můžete zakoupit také v kostele, několik výtisků pro zájemce máme. Zde jedna ochutnávka:

Vážení přátelé, já bych chtěl být bohatý, krásný a zdravý!

Kdybych byl bohatý, mohl bych si cokoli koupit, neuvěřitelnému množství lidí bych mohl udělat radost, tisíce skvělých aktivit bych mohl podpořit, spoustu krásných projektů rozjet, i ten kostel bych mohl postavit!

A kdybych byl krásný, holky by na mě letěly – a já bych jim vyprávěl o Bohu, učil je moudrosti, holky by nábožně poslouchaly, možná i kluci by kvůli nim přišli, jo, to by se to dělala misie!

A kdybych byl vždycky zdravý, byl bych stále při síle, plný optimismu ráno i večer, ve dvě i v noci, na všechny bych se usmíval, zářil jak slunce – byla by radost se mnou pohovořit!

Ach jo, to by se to žilo... A zatím – však to znáte – děti potřebují nové boty, manželka už zase nemá na nákup... složenky, poplatky, šalinkarty... A frňák přerostlý, na bradě melír, holky mi můžou dávat tak akorát vnoučata... no a pořád nevyspanej, vydrážděnej, žádný slunce, ale samá skepse... tak to prostě je.

To jsme my – chceme být bohatí, krásní a zdraví, ale realita vždycky nějak pokulhává, je jakási obyčejná a ne tak skvělá. A nebýváme zrovna spokojení.

Ale pak si čtu evangelium, Ježíšova slova, a najednou mi dochází zvláštní věc: vždyť přece být bohatý člověk, být krásný člověk, být zdravý člověk – to může být ještě v něčem úplně jiném, než jsem si ze začátku myslel!

Vždyť já vlastně jsem velmi bohatý, protože mám rád a někdo má rád mě, pocítil jsem milosrdenství a mohu žít vděčně, mám spoustu možností, jak dělat lidem radost, jak rozjet nové projekty, jak podpořit skvělé aktivity! Vždyť já můžu, když chci! Jsem bohatý, jen s tím umět nakládat! To není jen v penězích, to je v milosrdenství, v obětavosti, v naději, která koná.

A krása člověka? Copak je jenom v tom, jak vypadá ksicht? Není spíš v tom, čeho dobrého je člověk schopen, čím se můžeme vzájemně potěšit, podepřít, nadechnout? Skutečná krása přece není v tom, co je před očima, ale v tom, co je v srdci...

A zdraví? I ten, kdo podléhá slabosti těla, může ukazovat k těm nejdůležitějším a nejkrásnějším věcem člověka. I ten, kdo nakonec tělesně končí, může být druhému člověku svědectvím o lásce, odpuštění, naději. Zdraví není jen záležitost biologická, ale především existenciální. Já vlastně jsem zdravý, když žiju s Bohem i bližním v míru a pokoji, když se obnovuje má naděje, když směřuji k naplnění.

Přátelé, díky Ježíši Kristu – když čteme jeho slova a vezmeme je vážně – my jsme bohatí! Jsme krásní! Hurá! Tak do díla a kapelo, hraj!

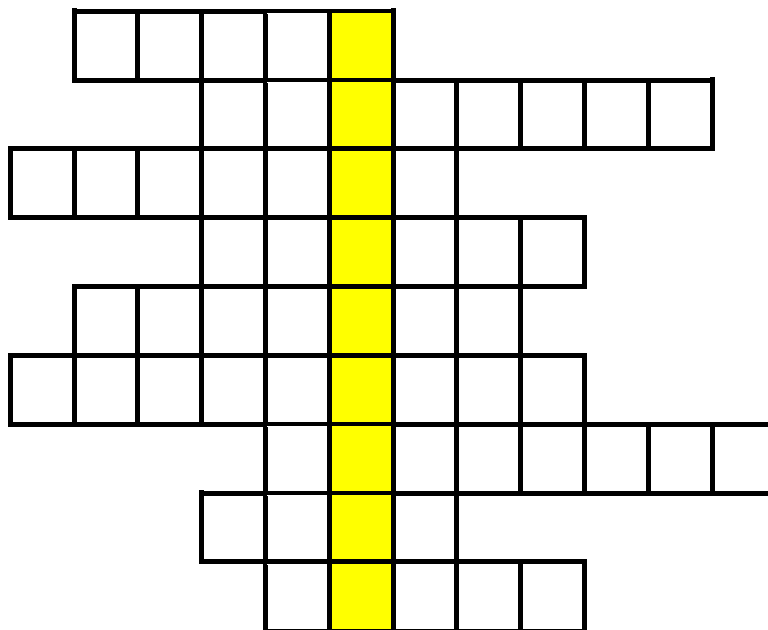
(A víc už nic. Kázání z 13. 4. 2008)

Bohoslužby v hospodě? Není to úplně běžné. Skoro si to člověk nedovede představit. Lehce kouřový opar, hluk od výčepu, cinkání püllitrů, sem tam lehce podnapilý štamgast. Brněnský farář Štěpán Hájek se o to už deset let pravidelně každý měsíc pokouší v brněnském klubu Desert. Nejsou to bohoslužby v tradičním slova smyslu. Nechybí tam ovšem kázání. Vedle toho ale k těmto bohoslužbám patří rozhovor se zajímavým hostem a hudební vystoupení. Daří se mu to. Sháníte-li tip na zajímavou knihu, pak doporučuji výběr z těchto bohoslužeb. Nejen dvacítká kázání Štěpána Hájka, ale také rozhovory – třeba s rektorem Mikulášem Bekem, historičkou Mi-

Vánoční křížovka

(s názvem vánoční speciality)

1. Evangelista, který mluví o pastýřích při Ježíšově narození se jmenoval...
2. Štěpán byl první křesťanský...
3. Král, který nechal ze strachu o svůj trůn pozabíjet všechna nemluvňata v Betlémě, se jmenoval...
4. Na cestu za hvězdou se vydali tři...
5. Město, ze kterého šli Josef s Marií do Betléma, se jmenovalo...
6. Hlavní město Izraele biblických časů byl...
7. Ježíš měl dvanáct...
8. Jordán je jméno izraelské...
9. Izraelský král, z jehož rodu Ježíš pochází...

Stalo se ve sboru

• Mládež v počtu 20 (včetně konfirmandů) se zúčastnila celocírkevního setkání mládeže v Jablonci nad Nisou. Sjezd měl letos titulky „Wanted“ a tématem jednotlivých programů bylo hledání Boha. Jak v osobním životě jednotlivců (poutavě jich o tom několik vyprávělo v tzv. „patnáctiminutovkách“), tak v různých oblastech života (ve výtvarném umění, v právu, v moderních technologiích). Vedle přednášek byly na programu i různé workshopy a další doprovodný program. Sjezd byl zakončen bohoslužbami v kostele zapůjčeném od katolíků, protože do naší modlitebny by se více jak 300 účastníků setkání nevešlo.

• Letošní výročí reformace jsme oslavili varhanním koncertem v kostele. Vystupoval profesor Michal Novenko a (nejen) reformační varhanní hudbou nás provedl jak hrou, tak krátkými komentáři k jednotlivým skladbám.

• Proběhl konvent poděbradského seniorátu (seniorátní „parlament“), kterého se zúčastnili též čtyři naši zástupci. Konvent zvolil novým konseniorem faráře Ondřeje Zikmunda z Kutné Hory. Diskutovalo se o postavení farářů v církvi (odchází jich víc, než přibývá a hrozí, že jich bude málo. Platy jsou špatné, ale kde vzít na větší? Hostem konventu byl synodní senior Daniel Ženatý, který téma uvedl.). Mluvílo se též o případné změně názvu církve (konvent nedoporučil zavedení názvu Českobratrská církev evangelická měnit, přestože je dlouhý a pro lidi zvenčí snad příliš komplikovaný). Taktéž k úpravě liturgických textů (Modlitba Páně, Apoštolské vyznání víry) se vyjádřil zamítavě – zejména pro to, že nebyl dostatečný čas navrhované změny prohodit.

• Několik mládežníků se zúčastnilo seniorátního setkání mládeže v Libici nad Cidlinou.

Tématem byla „Zodpovědnost“.

• 17. listopadu jsme pracovali. Byla podzimní brigáda. Na farní zahradě se hrabalo a uklízelo, na terasách kácely stromy, v kostele, v Ekklésii a kuchyňce se myla okna, vytíralo, rovnalo, uklízelo... Díky patří všem téměř 20 účastníkům. (Práce by se ovšem našla i pro další).

• Práce na Glorietu probíhají a chýlí se ke konci. Je položena nová cihelná podlaha, dveře a okna jsou repasované, taktéž zábradlí. Če-

ká se hlavně na klempíře, ti stále nemají čas...

• Začalo se nacvičovat vánoční divadlo.
• Proběhl večer Ekklésia s recitátorem Rudolfem Kvízem, který mluvil o „Básnících za mřížemi“ a recitoval jejich poezii (Jan Zahradníček, Václav Renč, Josef Kostohryz, Zdeněk Kalista, Zdeněk Rotrek, Anastáz Opašek). Večera se zúčastnilo 33 lidí.

• Společnost Lesy ČR darovala na opravu Glorietu v rámci svého dotačního programu sponzorský dar 150 tisíc korun.

adresa: Českobratrská církev evangelická
Husova 141
Poděbrady, 290 01

telefon: 721-832-383
email: podebrady@evangnet.cz
web: <http://podebrady.evangnet.cz>
účet: 2400286385/2010 (FIO Kolín)

Adresát: